

ZAHRANIČNÍ POLITIKA ČESKÉ REPUBLIKY

dokumenty

1/2008

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY

**NOVOROČNÍ PROJEV
PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY
VÁCLAVA KLAUSE
(1.1.2008)**

Vážení spoluobčané,

dovolte mi Vás pozdravit a popřát Vám šťastný a úspěšný rok 2008. Věřím, že i pro Vás je tento den nejen svátkem a odpočinkem po silvestrovských oslavách, ale i chvílí k zamyšlení nad rokem, který je před námi.

Nebudme pověřiví, ale začíná rok, který končí osmičkou. A jakkoli to nejspíše byla jen souhra okolností, ve 20. století se události, které nás ovlivnily nejvíce, odehrály právě v těchto letech.

Na rok 1918, na okamžik vzniku našeho samostatného státu, vzpomínáme rádi, protože tehdy se u nás zrodila svobodná a demokratická společnost. Je dobře, že se těmito slovy dá charakterizovat i náš dnešek. Naše současná společnost je sice rozdělena politicky, sociálně i podle některých dalších dělicích čar, ale spojuje nás velmi intenzivní vztah k naší zemi, národu, jazyku. To je důležité právě teď, kdy se hranice stávají snadno prostupnými a kdy se nám Evropa a svět plně otevírají (a my jim). Svou identitu si pěstovat a chránit musíme, nechceme-li – tak jako tolikrát v minulosti – o svou svobodu přijít. Republiku, kterou naši předkové před devadesáti lety založili, musíme budoucím generacím předat svobodnou, demokratickou a prosperující.

Na rok 1938, znamenající konec první republiky, ztrátu celistvosti našeho státu a předzvěst německé okupace, vzpomínáme velmi neradi. Říkáme sice „byli jsme zrazeni“, ale obvykle se málo zamýšlíme nad tím, zda – a jak moc – jsme k tomu, co se tehdy stalo, přímo či nepřímo přispěli i my sami. Svými následky naše novodobé dějiny poznamenal na dobu nejdelší únor 1948. Vůči, po něm následujícím čtyřem desetiletím, lhostejní či smířliví být nesmíme. Při jejich hodnocení ale nevystačíme s líbivými proklamacemi, které někteří dnes tak snadno zastávají, protože je už nic nestojí. Bojovat včerejší bitvy není příliš obtížné a odvážné. Nostalgicky vzpomínat na onu prazvláštní jistotu rovnosti v bezmoci a útisku tehdejší doby přijatelné také není.

Nejvíce z nás zažilo rok 1968, kdy se tak silně projevilo všeobecné volání lidí naší země po svobodě a demokracii, a kdy se ukázalo, že komunistický režim bez použití násilí fungovat nemůže. Není třeba propadat pasivitě a dojmu jakési dějinné nevyhnutelnosti. To, co jsme prožívali, nebyl žádný vnější, námi samotnými nezměnitelný osud. A nebude tomu tak nikdy.

Přál bych nám všem, aby se rok 2008 stal rokem naší aktivity, aktivity ve sféře osobní i veřejné, v životě soukromém i v politice, neboť – a to si řekněme nahlas a s jistou odvahou – přes nemalou řadu osobních i společenských problémů, které kolem sebe každý z nás vidíme a cítíme, dnes asi žijeme v nejlepším období naší země, v jakém jsme kdy žili.

Říkám to s plným vědomím obav, které mnozí právě teď pocítují. Naše celková životní situace se špatně měří, ale o mnohém svědčí naše vlastní jednání. Co je lepším důkazem než to, že ve velkém počtu neodcházíme někam do světa, i když už teď můžeme, a že se naopak naše země stává místem, kam přicházejí lidé odjinud? Co jiného naznačuje obrovský nárůst hypoték, než víru v dnešek, a hlavně v budoucnost? Ne každého z našich vývozců těší posilování koruny, ale čeho jiného je to důkazem než sílící české ekonomiky? Máme před sebou ještě dlouhou cestu, ale při vzniku České republiky, před pouhými 15 lety, jsme ekonomicky dosahovali jen o kousek více než poloviny úrovně nejvyspělejších západoevropských zemí, zatímco dnes jsou to už téměř tři čtvrtiny. Je to malé zlepšení?

Říkám to i s vědomím toho, že život nemá jen své příjemné stránky. Generace našich rodičů a prarodičů, která žila a pracovala v podmínkách daleko obtížnějších, než jsou ty dnešní, se nelehko vyrovnává s rychle se měnícími podmínkami života v moderní společnosti. Potřebují zájem, péči a lásku hlavně ze strany svých dětí, které vychovali a připravili pro život. Žádná státní politika to nemůže nahradit.

Podobně nemůže stát, ale ani žádná jiná instituce, zastoupit výchovu dětí vlastními rodiči. Zamysleme se, zda zajišťováním materiálního blahobytu dětí nezakrýváme nedostatek času, péče a lásky, kterou bychom jim měli dávat. Nezapomínejme ani na specifické problémy dalších našich spoluobčanů – rodin s dětmi, zdravotně postižených, lidí bez domova a sociálně vyloučených, romské populace a dalších. Nesmíme se bát o jejich problémech otevřeně mluvit a motivovat jak nás samotné, tak i ty, kteří se v těchto situacích nacházejí, s tím něco udělat.

Přicházejí i věci nové, které od nás leccos vyžadují a vyžadovat budou. Vstupem do tak zvaného Schengenu se naše hranice otevírají v podstatě absolutně. Bude to jistě mít pozitivní efekty, ale přináší to i rizika, na která nesmíme zapomínat. Nebo se nám připomenou sama a nečekaně. Naše ekonomika již několik let úspěšně roste, ale mráčky na obloze jsou. Omezení, která pod nejrůznějšími záminkami přicházejí jak od nás samotných, tak ze zahraničí na sektor energetiky, ale nejen na něj, zvyšují ceny. Rostou ceny energií, ale i dalších výrobků, neboť i při jejich výrobě je energie nezbytná. Rostou také ceny potravin, k čemuž přispívá i to, že je orná půda stále více využívána na produkci tzv. obnovitelných zdrojů energie a ne na výrobu potravin. Zkusme se i v těchto věcech chovat maximálně rozumně a nedělejme žádná zbrklá opatření.

Letos se s Vámi jako prezident republiky setkávám na prahu nového roku již popáté. Když se ohlédnu zpět, byla to léta v mnohém nejednoduchá, ale celkově úspěšná. Máme všechny předpoklady k tomu, abychom i roky, které jsou před námi, mohli v budoucnu bilancovat podobně nebo raději ještě lépe. Jsem v tomto směru optimistou a chtěl bych Vás ubezpečit, že za sebe pro to udělám všechno, co bude v mých silách.

Přeji nám všem, abychom za rok vzpomínali na nadcházejících 12 měsících jako na rok, který se vydařil.

Pražský hrad

KPR

**PREZIDENT ČR
ZASLAL GRATULACI ŠPANĚLSKÉMU KRÁLI
(3.1.2008)**

Prezident republiky Václav Klaus zaslal Juanu Carlosovi I., španělskému králi, blahopřejný dopis tohoto znění:

Vaše Veličenstvo,

dovolte, abych Vám jménem svým a jménem občanů České republiky srdečně poblahopřál k Vaším sedmdesátým narozeninám.

Přeji Vám pevné zdraví, mnoho úspěchů, spokojenosti a štěstí. Přeji Vám, aby pro Vás oslava tohoto významného jubilea byla povzbuzením do dalších let.

Jste státníkem a osobností, která se svou domácí i mezinárodní autoritou stala garantem prosazení demokracie a národního usmíření, která Španělsko učinila součástí Severoatlantické aliance i Evropské unie a která je i pro nás symbolem španělské demokracie a prosperity. Jsem přesvědčen, že Vaše působení na španělském trůně bude vždy hodnoceno právě v tomto kontextu.

Rád bych při této příležitosti vyjádřil potěšení nad dosavadním rozvojem vztahů mezi Českou republikou a Španělským královstvím. Velmi rád vzpomínám na naše opakovaná setkání, zejména na mou návštěvu ve Vaší zemi a na milé přijetí, jehož se mi od Vás dostalo.

Přeji Vám, Vaše Veličenstvo, srdečně vše nejlepší.

S úctou

Václav Klaus

KPR

**ROZHOVOR PREZIDENTA VÁCLAVA KLAUSE
PRO SLOVENSKÝ DENÍK SME
(11.1.2008)**

Český prezident Václav Klaus hovorí, že postoj niektorých slovenských politikov k rozdeleniu by mnohých prekvapil.

Podľa prieskumu pre náš denník, ste za Vladimírom Mečiarom druhou osobou, ktorá sa zaslúžila o vznik samostatného Slovenska. Máte pocit, že ste sa o to zaslúžili?

„Že by som sa zaslúžil o vznik samostatného Slovenska povedať nemôžem. Narodil som sa v Československu, prežil som v ňom celý život a nikdy mi nenapadlo, že sa spoločný štát rozpadne. V rokoch 1990 až 1992 som cítil narastajúce ambície Slovenska prvýkrát v dejinách si skúsiť samostatnosť. Ako federálny minister financií som sa veľmi pokúšal, aby takéto tendencie nerástli, lebo som sa bál, že štát bude rozbitý. Po voľbách 1992 som však rýchlo pochopil, že hoci si mnoho ľudí môže myslieť, že zotrvanie v spoločnom štáte nie je to najhoršie, na politickej scéne nebol subjekt, s ktorým bolo možné o tom diskutovať.“

Takže rozdelenie nebolo konfliktom názorov obyvateľov na to ako ďalej, alebo iba konfliktom politických garnitúr?

„To je na dlhšiu debatu, ktorú už teraz nevediem a znamenalo by to hľadať v pamäti hlavné argumenty. Ale nemyslím si, že politici sú úplne mimo národa. Navyše národ voľbami 1992 žil a volil veľmi vedome. Na Slovensku bola istá schizofrénia – my chceme slovenskú samostatnosť, ale zároveň chceme spoločný štát. No a ja som im všetkým vysvetľoval, že to nie je možné.“

Bývalý slovenský prezident Michal Kováč tvrdí, že slovenská reprezentácia vlastne do posledného okamihu nechcela samostatnosť. Aj vy ste mali ten pocit?

„Hocikto zo slovenskej politickej špičky možno ten názor mal, ale určite si to nemyslím o ňom. On bol z tých, ktorí k rozdeleniu prispeli najviac.“

Ľudia z HZDS tvrdili, že sa z tých kľúčových rokovaní robili záznamy.

„Nie som človek, ktorý by žil nejakými tajuplnými nahrávkami a ktorý chcel niečo také mať a niekde to prípadne zneužiť. Myslím, že sa viedli normálne rokovania a žiadne zápisy nemám, nevidel som ich a nepočul.“

Takže pokiaľ nejaké záznamy boli, tak boli mimo vášho vedomia.

„Neviem to a nemôžem povedať, či mal niekto vo vrecku zapnutý magnetofónik. Ale opakujem, že tam nie je čo objaviť. Možno by však na Slovensku niekto s prekvapením zistil, kto z účastníkov rozhovorov bol fanatickejšie a kto mäkšie za rozdelenie. Možno by mohol byť niekto prekvapený, že osoby vystupovali v realite trochu inak, než aká sa o tom vytvorila mienka.“

Podme do prítomnosti. Je dobré ponáhľať sa do eurozóny?

„Je otázkou každého, aby sa rozhodol podľa svojich kritérií a toho, čo od toho očakáva. Vychádzam z hypotézy, o ktorej som pred chvíľou hovoril študentom bratislavských gymnázií. Zvláštny vytvorený pocit, ktorý by som karikoval výrokom,

že euro je dobro a koruna je zlo, musím považovať ako profesor ekonómie za nezmyselnú úvahu. Je to veľmi zložitý rozhodovanie. Prvou úlohou je zbaviť sa nezmyselnej ilúzie, že euro je spasením. Keď sa tak Slovensko rozhodlo, nech tento experiment uskutoční, ja mu to prajem.“

Takže je to pre Slovensko experiment?

„Experiment je to v každom prípade. Nielen zo slovenskej strany – to bol experiment pre Grécko, Portugalsko, Nemecko, Slovinsko. To nie je špecifický výrok o Slovensku. Budúcnosť ukáže, či ten efekt bol dobrý.“

Keby ste boli slovenským premiérom, asi by ste to neriskovali.

„To si netrúfam povedať.“

Na Slovensko ste prišli s nie príliš konformným názorom – s obavou zo Schengenu. Majú sa Slovensko a Česko čoho báť?

„Nenapadá mi, že by vznikol nejaký problém v česko-slovenskom Schengene. Ale len úplný hlupák by si mohol myslieť, že to, že na hraniciach nebudem musieť zastaviť s autom, vytiahnuť pas a stratiť 60 sekúnd svojho času, je úplne zadarmo. Ja len pripomínam, že tie dôsledky sú plusové aj mínusové. To, že ten dobrý človek môže cestovať bez ukázania pasu od Čiernej pri Čope až po Gibraltár je prívetivé pre toho, čo to nechce zneužívať. Ale sú tu aj tí druhí, ktorí túto mimoriadnu slobodu získavajú tiež.“

Vláda Mirka Topolánka sa zrejme do istej miery inšpirovala niektorými slovenskými reformami – hlavne zdravotníckou. Čo slovenské môže byť ešte pre Česko inšpiráciou?

„Pri úvahách o reformách, ktoré robila česká vláda a ich podobnosti so Slovenskom či inými krajinami, by som si špekulovať netrúfal. Myslím, že Slovensko na počiatku tohto desaťročia pár radikálnych reforiem urobilo a vtedy som zdvihol obočie, že to tým reformátorom tak rýchlo prešlo a že vážna debata sa dopredu nevedla. To sa mi zdá veľmi neobvyklé – asi sa využila nejaká príhodná politická chvíľa, ktorú mnoho iných krajín nemá a pravdepodobne nebude mať.“

O tri týždne u vás budú prezidentské voľby. Ste si istý, že si obhájite svoje kreslo?

„O istote hovoriť nemôžem. Musím mať istú sebadôveru vo svoje šance, čo samozrejme mám. Voľby sú však voľby. Prezidenta nevolia občania, ale 281 senátorov a poslancov. Stranícke záujmy sú veľmi silné. O jednoduchom výsledku volieb nemám falošné ilúzie.“

Miroslav Kern

www.klaus.cz

**PREZIDENT ČR
POGRATULOVAL GRUZÍNSKÉMU PREZIDENTOVI
(17.1.2008)**

Prezident republiky Václav Klaus zaslal dnes 17. ledna 2008 Michailu Saakašvilimu, prezidentovi Gruzie, blahopřejný telegram tohoto znění:

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu znovuzvolení prezidentem Gruzie.

Jsem přesvědčen, že vztahy mezi našimi zeměmi se budou nadále úspěšně rozvíjet a věřím, že výsledek prezidentských voleb v Gruzii je k tomu dobrým předpokladem.

Přeji Vám, aby se během Vašeho druhého funkčního období podařilo navázat na úspěchy, kterých Vaše země v uplynulých letech dosáhla a abyste dosáhl cílů, které jste si pro sebe, i pro svou zemi předsevzal.

S úctou

Václav Klaus

KPR

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA**

**INICIATIVA POSLANECKÉHO KLUBU KSČM
K ZACHOVÁNÍ ÚZEMNÍ CELISTVOSTI
REPUBLIKY SRBSKO
(7.1.2008)**

Místopředsedkyně Zahraničního výboru PS PČR Kateřina Konečná vydala tiskové prohlášení, ve kterém avizovala iniciativu Poslaneckého klubu KSČM - návrh Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky na rezoluci o územní celistvosti Republiky Srbsko.

Návrh:

Poslanecká sněmovna PČR vyjadřuje přesvědčení,

že zpochybňování územní celistvosti Republiky Srbsko je v rozporu s mezinárodním právem, s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1244 z 10. června 1999 a se závazky, které vyplývají z diplomatického uznání Republiky Srbsko;

že řešení budoucího postavení srbské provincie Kosovo musí respektovat legitimní požadavky Republiky Srbsko;

že při hledání dohody o statutu Kosova nebyly vyčerpány všechny možnosti dialogu;

připomíná historickou zkušenost českého národa,

že podlehnutí separatismu opírajícímu se o násilí vede k narůstání počtu a intenzity konfliktů;

že vnucené mezinárodní dohody o rozdělení státu nevedou k míru;

upozorňuje,

že výroky a návrhy některých činitelů Evropské unie obhajující či urychlující vyhlášení nezávislosti Kosova, neodpovídají stanovisku České republiky;

že je zcela v rozporu s demokratickými zásadami, aby byly politické požadavky některých skupin podporovány násilím či hrozbou silou;

že je nutné plnit přijaté závazky týkající se boje s terorismem;

věří,

že toto stanovisko přispěje ke stabilizaci situace na západním Balkánu;

že se urychleně podaří vyřešit překážky přijetí států západního Balkánu do Evropské unie.

Kateřina Konečná
místopředsedkyně Zahraničního výboru PS PČR

www.kscm.cz

**TISKOVÉ PROHLÁŠENÍ ZDEŇKA MARŠÍČKA (KSČM),
MÍSTOPŘEDSEDY VÝBORU PRO BEZPEČNOST PS PČR,
K PŘIPRAVENÉ REFORMĚ TAJNÝCH SLUŽEB
(22.1.2008)**

Některé sdělovací prostředky informovaly, že vláda po více než roce připravila dosud největší reformu zpravodajských služeb. Vládní úředníci již připravili zákon, podle kterého by místo dosavadních zpravodajských služeb - Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Vojenského zpravodajství - měly působit pouze dvě tajné služby - rozvědka a kontrarozvědka.

Zákon byl projednán ve vládním Výboru pro zpravodajskou činnost, nyní bude předán Bezpečnostní radě státu a potom bude projednán ve vládě. Toto rozhodnutí považuji za nešťastné, bez zvážení následků. Sloučení zpravodajských služeb je opět prováděno bez náležitých analýz a politických konzultací. Vláda má již připraven zákon, aniž by byl projednán záměr!

Permanentní reorganizace tajných služeb jejich činnosti nijak neprospívají, naopak ji likvidují. Již v roce 2005 bylo zrušeno Vojenské obranné zpravodajství a Vojenská zpravodajská služba a bylo vytvořeno Vojenské zpravodajství. Krátce po nástupu do funkce ministra vnitra Ivana Langera byla sloučena civilní kontrarozvědka a rozvědka, opět bez předchozích analýz. Protože se toto sloučení neosvědčilo, došlo k navrácení do původního stavu.

Žádný státní orgán není závislejší na dlouhodobé stabilitě, než tajné služby. Tajné služby pracují s informacemi utajeně a každá reorganizace toto utajování narušuje. Jsem přesvědčen, že problémy s ochranou utajovaných informací, se kterými se tajné služby potýkají, jsou převážně důsledkem právě těchto permanentních reorganizací.

Zdeněk Maršíček
místopředseda Výboru pro bezpečnost PS PČR

www.kscm.cz

**ČLÁNEK POSLANCE ANTONÍNA SEDI (ČSSD) NA SERVERU ČSSD I - NEWS
K VYHODNOCENÍ ROKU 2007
V RESORTU MINISTERSTVA OBRANY ČR
(25.1.2008)**

Ministryně obrany Vlasta Parkanová hodnotila uplynulý rok v resortu Ministerstva obrany. Jako jedno z nejdůležitějších měřítek hodnocení úspěšnosti činnosti české armády uvedla paní ministryně rozsah a kvalitu působení našich vojáků v operacích a misích. Zároveň nepřímou přiznala přesměrování AČR z teritoriální obrany na moderní armádu schopnou působit v mezinárodních operacích v zahraničí. Souhlasím s tím, že své schopnosti prověří naši vojáci zejména v bojových operacích a že takto získané zkušenosti nenahradí žádný jiný výcvik. Nicméně naše armáda nesmí zapomínat na všechny povinnosti a na rozvoj všech svých schopností, které po ní požaduje stále platná Bezpečnostní strategie České republiky.

A zde je kámen úrazu. Paní ministryně správně a v souladu s vládním prohlášením navrhuje novelizaci základních vojenských strategických dokumentů, nicméně neuvedla, zda před jejich novelizací dojde i ke změně bezpečnostní strategie. Její úprava je základem pro novelizaci vojenské strategie, zpracování dlouhodobé vize resortu MO či vypracování nové koncepce rozvoje české armády. Jak sama ministryně přiznala, přijatá Transformace resortu MO ČR je přizpůsobení se změnám v politicko-vojenském zadání. Započaté přípravné práce na sestavení Střednědobého plánu činnosti a rozvoje resortu MO na roky 2009 až 2014, včetně již zpracované Směrnice pro rozvoj a činnost resortu MO na období 2009-2014 předchází vypracování výše uvedených dokumentů.

V nastíněných úkolech na letošní rok vyzdvihla Vlasta Parkanová realizaci provinčního rekonstrukčního týmu v provincii Logar v Afghánistánu. Je nutno především popřát našim vojákům i civilním odborníkům hodně štěstí a úspěchů v této velmi nebezpečné a těžké misi. Podle mého názoru by zajištění zahraničních operací mělo být samozřejmostí a nikoliv prioritou činnosti a rozvoje resortu, jak zdůraznila paní ministryně. Tím by měl být rozvoj schopností naší armády a dosažení standardu NATO. Rozumím tomu, že AČR má a v budoucnu bude mít jisté problémy s udržení dosažených operačních schopností, ale pro budoucí rozvoj je to opravdu málo. A to i z pohledu již přijatých mezinárodních závazků České republiky, ať již v Alianci či v Evropské unii.

Rozhodně podporuji zlepšení péče o pozůstalé vojáků v případě, že by došlo k jejich úmrtí při plnění si svých povinností. Ale nesmí jít pouze o zahraniční mise a operace, které zmínila paní ministryně, ale o všechny tragické případy v AČR. S tím souvisí i nutnost novely zákona o válečných veteránech, která by zavedla širší péči ze strany MO pro současné profesionály.

Je dobře, že ministryně Parkanová kritizovala současnou kauzu černých fondů na generálním štábu. Nicméně jsem v jejím vystoupení postrádal návrhy na zvýšení kontroly nakládání s veřejnými prostředky a na opatření v boji proti korupčnímu jednání na MO. V projevu nezazněla ani zmínka o prováděném auditu v resortu, dokonce ani žádné návrhy na zvýšení transparentnosti vojenských akvizic. A to

přesto, že boj proti korupci byl jednou z hlavních deklarovaných priorit paní ministryně obrany při jejím nástupu do funkce.

Antonín Seďa
místopředseda Výboru pro obranu PS PČR
odborný mluvčí ČSSD pro obranu

www.cssd.cz

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT**

**PROJEV PŘEDSEDY SENÁTU PČR PŘEMYSLA SOBOTKY
NA NOVOROČNÍM SETKÁNÍ
S DIPLOMATICKÝM SBOREM
(23.1.2008)**

Vaše Excellence pane doylene diplomatického sboru, vážení vedoucí diplomatických misí akreditovaných v Praze, dámy a pánové.

dovolte, abych vás uvítal v českém Senátu na tradičním lednovém setkání pražského diplomatického sboru se senátorkami a senátory. Letos se setkáváme dokonce v muzejní dimenzi, která je dána tím, že v Senátu vrcholí výstava o době velkého barokního dobrodruha, politika, podnikatele i milovníka umění v jedné osobě Albrechta z Valdštejna, v jehož paláci obnovený český Senát působí již přes jedenáct let.

Dámy a pánové,

dovolte mi, abych navázal na své úvodní slovo a využít příležitost k tomu, abych vám alespoň několika větami přiblížil práci našeho Senátu v loňském roce. Český Senát si za 11 let své obnovené existence vybojoval svou nezastupitelnou roli v parlamentním demokratickém systému. Tři hlavní úkoly, které jsme si vytknuli – ochrana kvality legislativního procesu, působení v naší zahraniční politice a otevřenost k veřejnosti – se nám stále více zúročují.

Rád bych však připomněl, že součástí života českého Senátu byly i různé semináře, veřejná slyšení a akce senátní diplomacie. Za všechny příklady bych uvedl semináře o přímé volbě prezidenta či prioritách českého předsednictví EU v roce 2009, které zahájily veřejnou rozpravu na toto téma za účasti předsedů všech hlavních parlamentních stran.

Našimi hlavními úkoly pro letošek zůstává snaha, aby legislativní úpravy v této zemi byly jednoduché, srozumitelné, čitelné a pro občany přijatelné. Senát však i v loňském roce zůstal také důležitým centrem české zahraniční politiky. Důkazem toho je nejen 134 zahraničních cest delegací českého Senátu a 96 přijetí zahraničních návštěv zde, ale také i mých 64 bilaterálních jednání s velvyslanci z pražského diplomatického sboru. Osobně jsem loni pracovně navštívil 14 zemí a při těchto misích nám byli často cenným způsobem nápomocni pražští velvyslanci oněch zemí, za což jim zde upřímně děkuji.

V Senátu se snažíme sehrát i aktivní roli v procesu evropské integrace, který není a nemůže být, jak by si někdo přál, předem pevně a direktivně naplánován jako nějaký pětiletý plán, se kterými jsme si ve střední Evropě svého času ke své škodě užili dost.

Intenzivně se proto chystáme na rok 2009 a české předsednictví EU. Chceme tyto přípravy i samotné předsednictví koordinovat s Francií a Švédskem, abychom udrželi nosná témata pro celé období. Za jedno z nich také považujeme aktivní roli národních parlamentů. Aktivita zdola a specifické zkušenosti všech evropských zemí jsou pro nás více než byrokratický pohled z centra, přesycený regulacemi všeho

druhu, ve kterých se často ztrácí původní smysl a principy vzniku Evropské unie. Proto například v září letošního roku budeme v Senátu hostit Středoevropský summit, na kterém s kolegy Visegrádské 4, Regionálního partnerství, z pobaltských republik a Bulharska a Rumunska chceme pokračovat ve výměně našich zkušeností a připravit se na výraznější roli národních parlamentů, o čem hovoří text Lisabonské dohody.

Nezůstáváme však jen v mantinelech unijní evropské politiky. Dokladem je například moje loňská cesta do Indie a Ruska. Senát se zásadně vyjadřuje k mezinárodnímu terorismu. Slova genocida či holocaust pro nás nejsou prázdnými pojmy z učebnice dějepisu. Proto se například teheránská konference, zlehčující a popírající holocaust, stala terčem ostré kritiky našeho Senátu.

Dámy a pánové, mohl bych hovořit dále, ale pozvali jsme vás letos do těchto prostor společně s Vašimi partnery, abyste měli šanci si v klidu prohlédnout výstavu Albrecht z Valdštejna a jeho doba. Výstavu zorganizoval společně Senát, Vojenský historický ústav v čele s ředitelem Alešem Knížkem a Národní muzeum s generálním ředitelem Michalem Lukešem, kterým za odvedenou práci děkuji. Významný podíl na výstavě měly i země spojené s Valdštejnovou dobou, a to Švédsko, Rakousko, Německo a Itálie. Moc děkuji velvyslancům těchto zemí za aktivní pomoc a chtěl bych jim předat nové stříbrné pamětní medaile Senátu. Poděkování v této chvíli patří velvyslancům Švédska paní Catherine von Heidenstam, Rakouska paní Margot Klestil-Löffler, Německa panu Helmutovi Elfenkämper a Itálie panu Fabiovi Pigliapoco.

Vážený diplomaté, děkuji Vám za český Senát za vaši návštěvu. Také vám chci osobně a samozřejmě i zemím, které u nás zastupujete, popřát klidný a mírový rok 2008

Děkuji vám za pozornost...

Valdštejnská jízdárna

www.senat.cz

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

**ROZHOVOR S ALEXANDREM VONDROU
V POŘADU OTÁZKY VÁCLAVA MORAVCE
PRIORITY ČESKÉHO PŘEDSEDNICTVÍ
(6.1.2008)**

Václav MORAVEC, moderátor (dále VM): Rok 2008, jak bylo řečeno, bude ve znamení příprav na české předsednictví Evropské unii. Obyvatelé České republiky zatím vnímají české předsednictví evropské sedmadvacítce od ledna do června příštího roku vlažně a bez většího zájmu. Alespoň to vyplývá z prosincového šetření společnosti KMG. Z výzkumu veřejného mínění také vyplývá, že víc než třicet procent Čechů považuje za hlavní prioritu českého předsednictví v roce 2009 rozvoj prostoru svobody, bezpečí a práva v Evropské unii. Asi čtvrtina Čechů by se při předsednictví soustředila na oblast evropské konkurenceschopnosti, která zahrnuje například svobodu pohybu zboží, osob, služeb, kapitálu i liberální obchodní politiku. Přibližně šestnáct procent respondentů jako v pořadí třetí prioritu označilo reformu rozpočtu Evropské unie, který souvisí s budoucností zemědělské politiky společenství. Asi třináct procent dotázaných si myslí, že pozornost by měla patřit také energetice. Na dalších místech jsou podle průzkumu společná zahraniční politika, devět procent, a reforma institucí Evropské unie, šest procent. Nepovažujete, pane vicepremiére, za poněkud smutné ten laxní přístup, že si veřejnost asi ještě ne zcela uvědomuje, co to vlastně bude znamenat, české předsednictví zhruba za rok?

Alexandr VONDRA, místopředseda vlády pro evropské záležitosti /ODS/ - (dále AV): No, tak já si myslím, není to až tak překvapivé. Slovinsko se toho ujímá nyní a kdybyste sami dělali rozhovory s lidmi ve Slovinsku a dostávali jste, a to je menší země, která logicky, čím je země menší, tím více tím žije, tak jste dostávali podobné odpovědi, to je jedna věc. Druhá věc, podívejte, my tady sedíme na konci vašeho pořadu, že jo, vy to nedáte na začátek...

VM: To byste se divil, já jsem očekával a chtěl jsem právě říci, že budeme například na jaře letošního roku i po prezidentské volbě se věnovat tématu českého předsednictví například s europoslanci, kam vy přijdete také jako vicepremiér, ale chtěli jsme se věnovat i slovinskému předsednictví. Tudiž věřte, že v Otázkách, a sám moc dobře to víme, že se tomuto tématu věnujeme.

AV: Ne, ale co si budeme povídat, prostě teď třeba reforma zdravotnictví, poplatky, důchodová reforma, otázky hypoték, to je prostě to, co ty lidi zajímá primárně. Nicméně já jsem se seznámil s těmi výsledky veřejného mínění tak, jak jste si je nechali dělat vy, nebo ČTK. My jsme si nedávno dělali průzkum vlastní a mimochodem je to velice analogické, podobné. Já mám radost z toho, že pokud jde o volbu těch priorit, že jsme se vlastně nesešli, že to odpovídá tomu, kam chceme my napřít naše úsilí. To, že lidi nejvíc zajímá ten prostor svobody, bezpečí a práva, není žádné překvapení, protože vlastně listopad, prosinec, kdy ta čísla byla sbírána, tak to bylo v době, kdy vrcholila příprava České republiky na vstup do Schengenu. A kde jinde vidět nějaké výhody z té evropské spolupráce než právě u té otázky lepší prostupnosti hranic a možná i s tím spojené tedy posílené spolupráce v oblasti

policie, vnitra a justice. A to je také jedna z priorit, na které my se určitě budeme zaměřovat, bude se na ně zaměřovat také Francie, která bude předsedat před námi.

VM: Vás teď čeká perný rok jako vicepremiéra pro evropské záležitosti, protože ta koncovka podstatná, aby byla zvládnuta. Když se teď zhruba tři sta šedesát dnů před začátkem českého předsednictví Evropské unii podíváte na to, co vám dělá největší starosti, co konkrétně to je?

AV: Tak já mám zkušenosti s organizací summitu NATO, který, je to trošku podobná akce, i když tato je, musím říci, samozřejmě náročnější, komplexnější a nebude trvat dva, tři dny, bude trvat šest měsíců, ale v zásadě je to podobné. Prostě chystáte management určité komplexní akce a tam ta práce prostě narůstá exponenciálním způsobem. A v tom finále, to znamená, kdy se to odehrává, to skutečně máte ten adrenalin poměrně vysoko, tu hladinu. Já nechci teď říkat, co je největší bolehlav.

VM: No, zatím si to rozmyslete. Já možná jeden zmíním. Předsednictví evropské sedmadvacítce je podle Alexandra Vondry úkolem pro celou zemi, na kterém by se společně měly dohodnout všechny politické strany v České republice. A koncem října Alexandr Vondra doslova prohlásil, následuje citát: "Ve většině zemí je tradice, že když se předsedá, pracuje se na jistém klidu zbraní," konec citátu. Viděli jsme to v té slovinské reportáži, tam došlo ke klidu zbraní, k uzavření příměří během toho půlročního předsednictví mezi opozicí a mezi vládou. Tady se to zatím nepodařilo a vypadá to i z těch slov, která pronesl Jiří Paroubek v sobotním rozhovoru pro Právo, že se ještě mají voliči nač těšit. To znamená, nemáte obavy z toho, že se to stane předmětem vnitropolitických bojů a že to české předsednictví bude rozhádané uvnitř a tudíž slabý výsledek navenek?

AV: Dostávalo se to do toho vnitropolitického zápasu, ten loňský rok. Trošku je to, myslím, důsledek té rozostřené politické atmosféry, která tady byla v souvislosti s volbami v roce 2006. Souvisí to trošku s politikou ČSSD, nebo některých lidí v ČSSD, kteří se kloní k takové té nulové toleranci, ale já jsem několikrát říkal, že my máme zájem tohle to vytáhnout z toho běžného politického boje. Je to určitě analogie třeba s olympiádou, kdy v tom starém Řecku skutečně docházelo ke klidu zbraní v té době, kdy se konala olympiáda. Myslím si, že je v národním zájmu, abychom my z toho politického boje toto trochu vyčlenili...

VM: Zatím se to nepodařilo.

AV: Ne, já si myslím, že...

VM: ...se to podaří?

AV: ...v té prezidentské volbě je naděje, že bude ta debata v parlamentu více racionální. A koneckonců Slovinci už udělali dohodu, já jsem tu dohodu předal Lubomíru Zaorálkovi před Vánocemi ke studiu. A slíbil jsem, že půjdeme do parlamentních výborů diskutovat ještě jednou ty priority, protože koneckonců celá ta agenda se bude víc posouvat do středu i tím, jak my budeme spolupracovat s Francií a se Švédskem v rámci té tvorby toho osmnáctiměsíčního programu těch tří předsednictví, dneska jsou Tři králové, tak to je možná dobrá analogie to zmínit,

protože Češi, Francouzi a Švédové budou jacísi Tři králové Evropské unie potom, až skončí to slovinské předsednictví. A myslím si, že bychom mohli tu debatu na té parlamentní půdě více racionalizovat. Koneckonců některé pokusy se odehrály koncem loňského roku. Přemysl Sobotka jako šéf Senátu a pan Vlček jako předseda Poslanecké sněmovny svolali společné iniciativy ve spolupráci se mnou a s předsedou vlády takový společný objekt. A s výjimkou Lubomíra Zaorálka tam skutečně přišel úplně každý. Bylo tam i několik sociálních demokratů. A já si myslím, že ten národní zájem by tady mohl převážit.

VM: Říká vicepremiér pro evropské záležitosti Alexandr Vondra s tím, že se uvidíme v březnu na ČT 1. Já vám děkuji, že jste věnoval svoji neděli Otázkám, a někdy příště na shledanou.

AV: Přeju hezký zbytek neděle.

VM: Tak takové byly dnešní Otázky premiérově z nového studia ve formátu šestnáct ku devíti, tedy první živě vysílaný diskusní pořad v České republice. Dalších sto dvacet minut otázek a odpovědí odvysíláme opět příští neděli. Hezký zbytek dne, pokud možno, ve společnosti České televize.

**ROZHOVOR S EUROPOSLANCEM JANEM ZAHRADILEM (ODS)
V ČASOPISU RESPEKT
FAKT NEHCEME TORPÉDOVAT UNII
(7.1.2008)**

V současné unijní při o Turecko patříte k evropským politikům, kteří rozhodně prosazují vstup Turecka do EU. Čím vás ta věc zaujala, že jste se v ní rozhodl angažovat?

Turecko je legitimním žadatelem o vstup do EU, žádá o to déle než kterákoliv jiná země, vedou se s ním rozhovory a je třeba ty rozhovory někam dovést.

V čem je turecký vstup výhodný pro EU a pro Turecko?

Výhod je několik. Zaprvé by Turecko, když to s přijetím dobře dopadne, mohlo být modelovým příkladem, že parlamentní demokracie západního typu je slučitelná se zemí, kde vládne umírněný, ale přece jen islamistický režim. Zadruhé má Turecko strategickou polohu z hlediska energetické bezpečnosti EU, což je věc, o které se poslední dobou hodně mluví. Zatřetí je to velký trh a jsou tam velké investiční možnosti. A začtvrté... Jednou to EU slíbila a nemůže od toho slibu jen tak odstoupit, protože si to francouzský prezident nebo německá kancléřka zrovna přejí.

Nicméně Angela Merkelová navrhuje pro Turecko strategické partnerství zahrnující jednotný trh, přístup na zahraniční trhy a zahraničněpolitickou spolupráci. Proč potřebuje Turecko plnohodnotné členství, proč podle vás nestačí strategické partnerství?

Otázku můžeme otočit, proč by mělo stačit strategické partnerství, když ta země může dosáhnout na plnohodnotné členství? My všichni víme, že i po vstupu do Unie by Turecko omezovala řada přechodných období nejrůznějšího typu. Mám spíš pocit, že lidé, jako je paní Merkelová nebo pan Sarkozy, mají obavy z plného členství Turecka hlavně proto, že by Turecko mohlo dosáhnout na rozhodovací procesy uvnitř EU. Tedy že by v EU mohlo omezit mocenský monopol nebo mocenský kartel velkých zemí. A tento strach je zakrýván argumentací, že Turecko je kulturně a civilizačně odlišná země, a tudíž nemá v EU co pohledávat.

Nebylo by ale toto strategické nebo privilegované partnerství cestou, jak se vyhnout možným problémům souvisejícím s plným členstvím zemí, jako je Turecko či Ukrajina - a jak ty země současně vtáhnout víc do Evropy, aniž by to vyvolávalo turbulence odpůrců vstupu?

Možná ano. Ale současné Turecko chce jednat o plném členství. A podstrkovat mu něco jiného, to podle mě nejde. EU zahájila s Ankarou jednání o plném členství, které bylo té zemi dlouhá léta slibováno. Takže teď nejde jen tak měnit podmínky za pochodu. Ano, když se po deseti letech jednání EU většinově dohodne na tom, že Turecko se nemůže stát plným členem, pak tedy dobrá - je to oficiální názor Unie, naplno to tady říkáme a budeme muset začít jednat o jiném formátu. Ale zatím se oficiálně vyjednává o plném členství a máme tu pouze některé politiky, kteří to zpochybňují.

Měla by EU podle vás postupovat stejným způsobem, kdyby o členství požádalo třeba Rusko, nebo existuje určitá hranice?

Určitá hranice existuje. Nemyslím, že by Rusko někdy o vstup stálo, ale kdyby ano, nebylo by to možné. Rusko je samo o sobě kontinentem, takže nemůže vstupovat do

jiného kontinentálního uskupení. Aktuálnější je spíš otázka Ukrajiny a Běloruska, pokud se tam změní politické poměry a nastolí se tam normální parlamentní demokracie. Pak je tu samozřejmě Turecko a celý zbytek západního Balkánu. Maximum, které bych si dokázal představit, je úvaha o zemích typu Ázerbájdžán, Arménie, Gruzie.

Jste proslulým kritikem EU. Nehodilo by se vám, že s tolika členy by Unie nemohla nic rozhodnout a přeměnila by se na něco volnějšiho, jako je OSN?

Ano, naši kritici nám podsouvají to, že zejména tím Tureckem chceme EU torpédovat. Že to je ta skrytá agenda, kterou zlovolné síly euroskeptické chtějí Unii zničit. Já myslím, že vstup Turecka Unii nezničí ani nezablokuje rozhodovací proces. Ale některé státy - například Německo - by si prostě musely zvyknout, že je tu další početně silný hráč, který třeba v Evropské radě může sehrát rovnocennou hlasovací partii.

Není jeden z motivů vašeho zájmu o turecký vstup to, že chcete omezit dnešní vliv Německa?

Neoznačil bych to za hlavní důvod, ale určitě to svou roli hraje; je fakt, že rozšiřováním EU na východ se geografické těžiště EU přesunuje taky na východ, což je v našem zájmu. A dalším rozšiřováním Unie na východ bychom se mohli stát její centrální oblastí a centrum - což je jedna ze zákonitostí geopolitiky - má vždy možnost i leccos ovlivnit. I tohle je legitimní důvod, ale není to hlavní důvod.

Co byste s pomocí Turecka chtěl prosazovat proti tomu dnešnímu bloku?

V tuto chvíli vám neřeknu konkrétní případ ani mě nic konkrétního nenapadá, tam jde spíš o to, že když je víc hráčů v poli, máte i víc možností koalic a různých hlasování.

V EU nejde jen o moc a sílu, ale i o obsah. Neobáváte se, že Turecko bude mít v oblasti zahraniční politiky jiný zájem než zbytek Unie, např. co se týká severního Iráku?

To je oprávněná námitka a myslím, že v oblasti zahraniční politiky a toho, do jakého sousedství by se vstupem Turecka EU dostala, jsou asi nejvážnější argumenty odpůrců tureckého vstupu. Ano, dostaneme se do sousedství velice výbušných a nestabilních regionů a nevyzpytatelných režimů, ale já bych mohl poznamenat, že ti, kdo chtějí mít z EU globální mocnost, tak by z toho měli mít radost, protože tím právě dostanou možnost přímo ovlivňovat dění tady v tom velmi zajímavém a zřejmě dynamicky se vyvíjejícím regionu. Ale k vaší otázce - já uznávám, jsou v tom skrytá velká rizika a samozřejmě to nelze popřít.

Nepřevažují rizika nad výhodami toho vstupu?

Já myslím že ne, ale nemám na to žádnou analýzu, kterou bych tu vytáhl. Na druhou stranu, já moc na společnou zahraniční politiku EU nevěřím, a když se podíváte na postoj evropských zemí ke konfliktním tématům a la vztah k Rusku, k izraelsko-palestinskému konfliktu, vztah k celé transatlantické vazbě, tak ta šíře názorů je úctyhodná. Takže i Turecko by mělo v některých případech asi jiné zájmy než některé jiné státy EU, ale to já nepovažuju za katastrofu, protože zahraniční politika vždy bude primárně prováděna členskými státy, a ne na evropské úrovni.

Byl jste v Turecku?

Zhruba tak desetkrát. Hlavně jsem byl v centrálních městech, všechny ty schůze, semináře a kolokvia se odehrávají ve velkých městech, Ankara, Istanbul, Izmir. Ale byl jsem i na venkově, vím, jak to vypadá v Anatólii.

Nezviklalo vás to tam trochu, když jste se bavil s lidmi na venkově o jejich hodnotách a o tom, jak se dívají na svou budoucnost?

Je to zvláštní zážitek, na druhou stranu není tak úplně odlišný od zážitků, které získáte, když se vydáte do některých odlehlejších oblastí západního Balkánu, jsou tam podobnosti, není třeba se obávat toho, že by zrovna tento způsob života a tato hodnotová škála po vstupu Turecka pronikaly do evropského způsobu života. Já se neobávám, že by Turecko svého členství v EU chtělo využít k tomu, aby zavedlo povinnou výuku islámu na základních školách a všechna hlavní města Evropy obestavělo mešitami.

Řekl jste, že to považujete za mýtus, že Evropa je postavená na křesťansko-židovské kultuře; před vstupem do NATO česká politická reprezentace opakovala, že tu nejde jen o to být členem militantního společenství, ale že to je hodnotová společnost - pro EU to pro vás neplatí?

Neřekl jsem, že je to mýtus, ale mytologie. Mytologie, s níž se pojí určitá představa o Evropské unii jako jakémsi vyjádření samotné kulturní a civilizační a duchovní existence Evropy. Já tuto představu EU nesdílím. Myslím, že Unie je organizační celek, který především upravuje fungování a vzájemné vztahy mezi jednotlivými členy, je to soustava mezinárodních smluv mezi jednotlivými státy. Čili existence EU se výrazně nedotýká žebříčku hodnot evropských zemí. A proto si nemyslím, že by vstup Turecka do Unie výrazně narušil hodnotový systém Evropy. Když to hodně přeženu, tak to máte jen jednoho dalšího kontraktora, který se zavazuje, že přistoupí k jisté mezinárodní smlouvě, že bude dodržovat určitá pravidla. To rozhodně neovlivní tisícileté židovsko-křesťanské a jiné další vlivy, které spoluvytvářely Evropu.

Unie má společný zákon proti diskriminaci. Myslíte, že by Turecko nemělo velké problémy se zákazem diskriminace homosexuálů, žen, lidí věřících v něco jiného než v Alláha?

Možná zrovna s touto unijní směrnicí by v Turecku problémy měli. Ale existují i jiné země, jiné politické síly, které speciálně s diskriminací na základě sexuální orientace mají velké problémy. Nemusíme jít k bývalé polské vládě, stačí se podívat, jak se na to dívá politická pravice v Itálii, pravice ve Španělsku. Na jejich příkladu vidíme, že tento způsob nediskriminace politické síly neobjímají s velkým nadšením, nemusí se používat příklad Turecka.

Tureckým vstupem se ale tato potíž zvýší.

Podívejte, v téhle diskusi já nejsem dobrý partner. Jakkoliv jsem podporoval zákon o registrovaném partnerství v Česku, byl bych silně proti tomu, aby stejnou směrnicí zaváděli v celé Evropské unii, i v zemích, kde je proti tomu všelidový nebo většinový odpor. Fakt, že v Česku to prošlo hladce, je dán tím, že v téhle sekulární zemi vládne poměrně liberální morálka. Ale jinde to tak není, tak ty země nelámejme přes koleno, aby dělaly něco, co jejich veřejnost nepřijme.

Nejde o to něco lámat, zkoumáme rizika konkrétního politického aktu. Turecký vstup může mít dopady i v jiné rovině. Před časem jsme viděli i na příkladu liberálně se tvářícího Nizozemska, jak málo někdy stačí, aby se ty vstřícné nálady změnily. V EU je hodně Turků, ale kdyby se ten prostor pro ně víc otevřel, může to vyvolat větší turbulence. Nebo jak vidíte vy to riziko, že napětí může vybuchnout, může přerůst v něco, co nedokážeme kontrolovat?

Možné to je, taková spekulace se v tuto chvíli nedá vyloučit. Na druhou stranu, speciálně pokud jde o turecké menšiny ve státech, jako je Německo nebo Rakousko, tak z toho, co vím - a říkám hned, že jsem tam nežil a nemám s tím osobní zkušenost - , se mi nezdá, že by šlo o menšiny podléhající radikálním řešením. Takový přístup je spíš vlastní menšinám z jiných oblastí islámského světa. Neříkám, že s žádnými přistěhovalci z Turecka nejsou problémy, ale hrozba islamistické radikalizace se týká spíš lidí příšlých ze severní Afriky a arabského světa. A navíc opakuju, že pokud Turecko někdy do EU vstoupí, tak zrovna na volný pohyb pracovních sil bude uvaleno dosti dlouhé přechodná období. Takže problém, který na první pohled vypadá hrozně, je ve skutečnosti rizikový o několik řádů níž, než se o tom mluví.

V jakém časovém horizontu vidíte turecký vstup?

Existuje jeden termín, který jsem si nevymyslel já, jen jsem si ho nedávno přečetl v jednom článku o vstupu Turecka do EU. Autor, turecký politický analytik, říká, že Unie by jeho zemi měla stanovit pevné datum, jinak že tamní motivace k reformám ochabne. Argumentuje různými důvody a za takové datum mu vychází 2024. Já to datum nechci soudit, nemám na to jasný názor, nevím, jak rychle budou reformy v Turecku pokračovat, ani nevím, jestli tam za deset let bude vládnout tak silná proevropská vláda nebo jestli se to politické kyvadlo zvrátí a moci se ujmou sekularistické, spíš republikánské síly, které jsou už dnes skeptické a proti vstupu do EU. Je možné, že za deset let Turecko samo přijde a řekne - změnil se podmínky a my už k vám nechceme. To se může stát. Ale pokud se tak stane, nechť to není EU, která první do toho procesu hodí vidle a nějak ho zablokuje. Ale pokud vůle žadatelského státu bude trvat a reformy nějakým způsobem pokračovat, tak nevím, proč by rok 2024 měl být považován za fantazmagorii.

Je něco, co musí EU sama udělat předtím, než přijme Turecko, aby ho mohla absorbovat?

Určitě bude muset zásadním způsobem přehodnotit stávající přerozdělovací mechanismy, což se stejně stane. To, co tu je, platí jen do roku 2013. A měla by se rozjet výraznější reforma společné zemědělské politiky. Samozřejmě bude nutné upravit i rozhodovací mechanismy, protože vstup Turecka s tou rovnováhou taky něco udělá. Bude zapotřebí se tomu přizpůsobit, udělat nějaký dodatek ke stávajícímu smluvnímu základu... Prostě se na to Unie bude muset připravit. Rusko ne, ale Ázerbájdžán si v Unii představit dokáží.

Ing. Jan Zahradil
předseda europoslaneckého klubu ODS
vedoucí české národní delegace v EPP-ED

Autor: Anneke Hudalla, Ondřej Kundra

www.ods.cz

**ROZHOVOR VICEPREMIÉRA ALEXANDRA VONDŘY
V DENÍKU HOSPODÁŘSKÉ NOVINY
MINISTŘI SI NESMÍ UTRHNOUT OSTUDU
(14.1.2008)**

Do příprav českého předsednictví může zásadním způsobem zasáhnout nová smlouva o Evropské unii. Už máte jasno, jak ho ovlivní? Ohrožuje tato nejistota výsledek, kterým se chceme v unii blýsknout?

Pokud bude lisabonská smlouva ratifikována do konce roku, což je pravděpodobné, tak je možné, že naše předsednictví se bude odehrávat aspoň částečně v nových podmínkách. To se bude projednávat ještě během tohoto roku. Od začátku pracujeme s oběma scénáři, jak s předsednictvím podle dřívějších zvyklostí, tak i podle lisabonské smlouvy, která zavádí nové unijní instituce. Každý, s kým jsme se o tom radili, tvrdí, že jedno z klíčových slov při přípravě takové akce je tzv. f-word. Ale v diplomatické hantýrce to neznamena sprosté slovo, ale flexibility, tedy pružnost.

Dá nám předsednictví v Evropské unii možnost prosadit svůj vliv? Na co se tedy mají Češi těšit, na politický vliv nebo na dobrou marketingovou akci pro zemi?

Čím větší země, tím více umí svůj vliv uplatnit, to se jasně ukázalo v případě Německa. Menší země má daleko menší možnosti, ať už je to Lucembursko nebo my. Budeme šest měsíců řídit všechna jednání v pracovních skupinách unie. Je to moderátorská funkce, ale každý ví, že rozhodčí ve fotbalovém zápase má nástroje, například píšťalku, kterou může utkání ovlivnit. Samozřejmě se to dá lidem marketingově podat tak, že po šesti stech letech se budou ujímat vlády od doby Karla IV. Ale jsme realisti. Praha není centrem říše římské, má jen omezené možnosti, ale byla by velká chyba těch možností nevyužít.

Jak tedy budete lidem vysvětlovat, že to za ty více než tři miliardy korun, na které předsednictví Evropské unii vyjde, stojí? Najmete si snad PR agenturu jako v případě radaru?

Já si nepředstavuji, že bychom v tomto udělali tendr na jednu agenturu, která bude mít prezentaci dovnitř všechno na klíč. Důležitá je pestrost. Pracuji se šesti skupinami expertů k tématům zastřešenými mottem Evropa bez bariér. Například co se týče konkurenceschopnosti jsme přizvali Martina Jahna nebo Jana Mühlfeita, který šéfuje evropskému Microsoftu. Nejde nám o to, dát je na billboardy, chceme zaujmout veřejnými debatami, ale i humornými projekty. To vše ladíme a inspirujeme se u Finů.

Jak jsou ale na tato rozhodování připraveni čeští ministři? Nepodceňují jednání v Bruselu?

Uvědomění ministrů o důležitosti předsednictví se zvyšuje, ale i je čeká určitý výcvik, vzdělávací semináře, budou jim přednášet lidé, kteří s tím mají zkušenost - politici, vysocí úředníci, budou se muset naučit také něco o protokolu. Jsem si jist, že ministři připraveni budou, je to v jejich zájmu, aby se o nich psalo dobře. Protože když o vás napíšou kritiku ve Financial Times nebo Le Monde, tak to bude druhý den v novinách i tady.

Najít a připravit musíte také skoro čtyři stovky úředníků. Už jste je našli? Je všeobecně známo, že sehnat dostatek lidí se znalostí unie a jazyků je pro Česko problematické.

Výběr předsedů pracovních skupin a dalších podskupin se teď dokončuje, tam není problém, ale je to ještě jedna z otázek, kterou může trochu zamíchat nová lisabonská smlouva v oblasti vnějších vztahů. Nakonec to ale uspořádáme dobře, to je podobné jako světový pohár ve Špindlerově mlýně. Vždy se některé věci dělají na poslední chvíli a nadšený tím nejsem, z druhé strany se našim lidem nakonec věřit dá.

A jak to tedy kontrolujete? To přece nejde ponechat náhodě.

Otázku vzdělávání a výcviku lidí zrovna teď komunikujeme. Chceme k těm motivačním faktorům, tedy cukru, přihodit také nějaký bič, aby to lidé nenechávali až na poslední chvíli. Cukr jsou motivace finanční, bič je zase povinnost. Když si průběžně vyhodnocujeme, jaká je návštěvnost, nedá se říct, že na to kašlou, ale je potřeba bič připojit.

Teď, po návštěvě premiéra Tuska je zjevné, že česká vláda bude čekat se smlouvami o amerických základnách na Polsko. Kdy půjdou smlouvy do parlamentu a kdy se začne stavět americká základna v Brdech?

My jsme vždycky v otázce protiraketových základen koordinovali s Polskem, ale médiím se nelíbili bratři Kaczyńští, tak nás za to kritizovali. Teď je to jinak, souvisí to zkrátka s obrazem předchozí vlády v médiích. Hrozby hovoří pro to, aby radar tady stál kolem roku 2013, to znamená začít stavět kolem 2010. Nejdřív je třeba vyjednat smlouvu, pak začít s přípravnými pracemi. I kdyby byla schválená smlouva v letošním roce, tak radar za období této vlády stát nebude.

Je v tom nějaký záměr, aby radar třeba nezhatil ODS obhajobu vládních pozic?

Je zjevné, že schvalovat něco tak důležitého tři měsíce před volbami, by dobré nebylo. Protože by to svádělo k populistické rétorice. Tady je důležitá zodpovědnost, jde o ochranu státu na desetiletí dopředu.

Autor: Tereza Nosálková

www.ods.cz

**PROJEV ALEXANDRA VONDRY
NA SEMINÁŘI POŘÁDANÉM ECOLE NATIONAL
D'ADMINISTRATION VE ŠTRASBURKU
PERSPECTIVES ON THE EUROPEAN UNION COUNCIL PRESIDENCY-
CHALLENGES AND POLITICAL CONTINUITY
(15.1.2008)**

Dear Jean-Pierre, dear Hokan, dear Mrs. Keller, Mr. Boucault, ladies and gentlemen,

I am grateful for having the opportunity to speak in front of what I perceive as an essence of a convinced European audience. Well informed, bright and with no doubt demanding. I must admit that in the past I used to perceive ENA as a “factory for French bureaucrats”. But today, I must admit I was wrong. I have among the ranks of my collaborators a number of former ENA students and I must admit they are the brightest and by large the best. That’s why I would like to thank the French government for training these people and for sending them back to us to work for their country. Knowing their qualities, I am very much looking forward to an intellectually challenging and fruitful discussion today.

I am supposed to speak about the perspectives on the European Union Council Presidency. Czech Republic will be presiding over the EU for the first time in its history. Unlike France, we are a smaller country, unlike France we have earned our place in the family of European institutions just very recently. In the light of that, the task we will be facing is far bigger than one can imagine:

- we will not be presiding in politically easy times. As Hokan Jonsson has rightly said, we will actually be having the Presidency “from hell”. Our Presidency will be dominated by the electoral campaign of the European Parliament. The term of the current Commission will be approaching its end: one part of Commissioners will wish to renew their term – those will try to please all Member States. Other part of Commissioners will be planning their future back at home: those might be tempted to please only some of them. The reform stamina of both institutions will temporarily decrease and in any case we (the Czech Republic) will have to temper our ambitions for putting forward new proposals and leaving “our footprint”.

- we will not know the format of our Presidency until the very last moment – depending on how the ratification process of the Lisbon Treaty will advance, we will have to be ready for various scenarios of how our Presidency will look in both political and institutional practice. We will have to be extremely flexible. I do believe however that by joining our skills – the Swedish planning skills and Czech ability to improvise – we will succeed.

- with very high probability, we will face the immense task of implementing the Lisbon Treaty. We will be those to put some flesh on the bones of the Treaty and bring new institutions into being. We will be setting precedents for EU’s future presidencies. That is an enormous responsibility.

- We will very likely have to deal with some of the most difficult policy issues – the Financial perspective for 2013-2020, the Reform of the CAP, the 3rd Energy

Package. Each one of them separately would be a huge bite to swallow even for a more experienced Member State.

- also, last but not least, our Presidency will follow after France – with a very energetic President, with one of the most efficient diplomacies in the world, with a legacy of a founding member. We will have to work very hard.

We could see this set of circumstances either as a burden or as a challenge. I personally prefer the second. The presidency will be a test of Czech political skills, of our diplomatic capacities, of the maturity of our public service and most of all of our flexibility. If we succeed, we will do a lot both for Europe and for ourselves – we will establish ourselves definitively as a fully fledged and respected member of the EU. All this is to say that we are taking this challenge very seriously.

What will be our main task in terms of implementing the new format of the Presidency of the Council as foreseen by the Lisbon Treaty? You have received the insight from a representative of a big Member State, I will now speak from a point of view of a smaller / medium sized country. I see three main points for discussion

- 1) the question of balance, unity and efficiency
- 2) the question of motivation of political elites and visibility
- 3) the question of reform agenda and continuity

1) Balance and Unity

In order to ensure continuing support for European integration of both small and big, old and new Member States, the practice of the Presidency should reflect the consensual views and interests of all. Under the Lisbon Treaty, the presidency will be divided between the Member States ensuring the Presidency of the Council, and a permanent President of the European Council. In this respect a careful balance will have to be stricken between those who wished for a neutral chairman with more of a supporting role of and honest broker and those who would prefer a stronger political figure, showing more leadership and bearing direct responsibility for the development of the Union. This can be achieved both by the right choice of the candidate for the President of the European Council and by setting right practical framework for his actions. Slipping into any of the two above-mentioned extremes would mean losing support of one part of the Member States, depriving the permanent President of legitimacy, of efficiency and thus damaging the EU. We should avoid that at any cost. We must ensure, that efficient communication and coordination channels are set between the permanent President, the 6-month Presidency and the team-presidency so as to ensure the greatest possible unity and coherence of the Presidency system.

2) Motivation of political elites and visibility

For Europe to work, the political leaders of the Member states must be taken on board. The current format of Presidency enabled political elites of Member States both to make Europe visible at home and to make themselves visible in Europe. Unless we want to risk rivalries between the 6-month Presidency of the Council and the permanent President of the European Council, we must ensure that the Heads of States and Governments of the 6-month Presidency have some influence on shaping European Councils and are not left only with political responsibility at home and in Europe but no visibility and impact whatsoever on the outcome of European Councils.

3) Continuity of the reform agenda

During the last five years we have invested a lot of energy into the institutional reform of the EU. Today it is time to move forward - the challenge is to focus on reforms which will make Europe more prosperous and competitive in the current global affairs. Institutional issues should not be on the "front page" anymore.

The reform must not become a mere slogan for selling our institutional work, it should symbolize our genuine efforts to make our lives better. When justifying our institutional changes we speak about efficiency, but quite often we think in terms of power and influence. But this is not what the people in our countries have primarily in their minds. We would like to use our 6 months to:

- Focus on implementing the Lisbon agenda to increase our competitiveness
- Deal with reviewing the financial perspective of the EU and the CAP
- Reform the integrated energy and climate policy
- Tackle the challenge of future enlargement

These priorities are with no doubt common to all three countries of our team Presidency – France, Czech Republic and Sweden. We all have reform governments. The reform agenda, which we are keen to pursue, is the main guarantee of political continuity of our Presidencies. This synergy has already proven true during the preparation of the 18-month programme of the Team Presidency that we've been negotiating with Jean-Pierre and Cecilia.

Apart from the continuity of the reform efforts, together with our partners the Czech Presidency will try to bring to Europe's attention some important anniversaries, which we perceive as crucial

1) the 20th anniversary of the fall of the iron curtain, which has fundamentally shaped the face of today's Europe and the world.

2) the 5th anniversary of the last big enlargement of the EU, which reunited Europe. We would like to have a look on the impacts of this enlargement not only on the new but also on the old Member States.

There are several more aspects to the question of Presidency, but I will stop here and I prefer to leave some room for debate. I would like to finish by saying that we are very much looking forward to taking over the Presidency of the EU together with our French and Swedish partners.

Thank you for your attention.

**ROZHOVOR ALEXANDRA VONDRY
V ČASOPISU EURO
BLAIRA BYCH ZAŘADIL MEZI NADĚJNÉ KANDIDÁTY
(21.1.2008)**

Ve svém vystoupení ve Štrasburku jste zdůraznil, že premiér předsedající země EU by měl hrát důležitou roli i poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva a Evropská rada bude mít svého stálého předsedu čili prezidenta. Určitě jste přitom myslel i na české předsednictví a roli českého premiéra v prvním pololetí roku 2009. Nebo ne?

Jednou věcí je, že se chystá české předsednictví, které bude trvat šest měsíců. O nás ale až tak nejde. Jde hlavně o pravidla hry, která budou platit třeba desetiletí, minimálně do doby, než je zase někdo změní. Tato pravidla ovlivní všechna budoucí předsednictví. Ministři předsedající země budou řídit jednání jednotlivých Rad ministrů, zatímco Evropské radě jako nejvyššímu orgánu bude předsedat permanentní prezident. Kdyby šéf exekutivy předsednické země (premiér či třeba v případě Francie prezident - pozn. red.) neměl žádnou roli a nebyl by vůbec vidět, mohlo by to mít značně neblahé důsledky. V politice je velmi důležitá motivace. A hrozí, že premiér by mohl mít malou motivaci. Proto jsem primárně nemyslel na české předsednictví, které tak jako tak časově spadá do určité transformační fáze. To, jak přesně bude tato transformační fáze vypadat a jak přesně bude načasovaná, je stále otevřenou záležitostí.

Hrozí tedy, že české předsednictví nebude plnohodnotné?

Mnohem více to hrozí těm, kdo přijdou po nás. Hrozí to Švédsku či Španělsku. A týká se to samozřejmě nejen šéfů exekutiv, ale také ministrů zahraničí, neboť vznikne nový post vysokého zmocněnce pro zahraniční politiku.

Zaznívá názor, že české předsednictví v roce 2009 je naopak velkou příležitostí. Češi mají údajně šanci ovlivnit to, jak přesně budou vymezené kompetence různých představitelů EU poté, co Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. Co si o tom myslíte?

Nemám žádný strach, samozřejmě že naše předsednictví zvládneme. Vnímáme je jako určitou příležitost, i když je evidentní, že to nebude jednoduché. Nehodláme kvůli našemu předsednictví zdržovat ratifikaci Lisabonské smlouvy, jak se občas tvrdí. Připravujeme se na všechny možnosti, abychom byli schopni transformaci zvládnout v jakémkoli stadiu - ať už změny podle Lisabonské smlouvy nastanou v lednu, v průběhu jara nebo třeba až po volbách do Evropského parlamentu, které budou v závěru našeho předsednictví. Jasno budeme mít až ve chvíli, kdy bude smlouva ratifikovaná ve všech zemích.

Česko však patří mezi země, u nichž se očekává delší ratifikace.

Několikrát jsem řekl, že nebudeme nic uměle zdržovat. Zároveň jsme ale demokratická země a povedeme o ratifikaci Lisabonské smlouvy diskusi. Nebudeme dělat to, co učinila jedna nepřítis vzdálená země (Maďarsko - pozn. red.), která ji hned první pracovní den po podpisu smlouvy v prosinci manifestačně schválila v parlamentu. U nás máme normální parlamentní proceduru v obou komorách.

A také se někteří senátoři obrátí na Ústavní soud...

Počítám s tím, že k Ústavnímu soudu půjde žádost o přezkum smlouvy. Nejsme v tomto ohledu jediní. Uděláme to normálně, veřejně, nikoliv tajně, jako to dělají teď ve Francii. Je to standardní procedura. Také v Německu se již v podobném případě obrátili na Ústavní soud a očekává se, že to učiní znovu.

Tam však podle všeho celý proces bez problémů stihnou do konce roku.

Nemohu mluvit za Parlament, a už vůbec ne za Ústavní soud, ale i v Česku se to dá stihnout během roku.

Záleží na tom, zda se na Ústavní soud někdo neobrátil znovu v nějaké další fázi - ať už by to byl třeba prezident nebo znovu někteří zákonodárci.

Čeká nás zodpovědné parlamentní projednávání, řádná demokratická procedura, a - dokonce bych řekl - důkladná lustrace Lisabonské smlouvy ve snaze předejít všem budoucím nedorozuměním. Nejsme ale Kocourkov. Myslím, že se čeští politici umějí chovat zodpovědně.

Nedostaneme se tedy do pozice poslední země, která ještě bude ratifikaci zdržovat?

S jedinou výjimkou, kterou byl římský status Mezinárodního soudního tribunálu, jsme se do takové situace nedostali. Nepředpokládám, že bychom se do ní měli dostávat v tomto případě.

Uvedl jste, jak by měl vypadat budoucí prezident nebo předseda Evropské rady - schopný vyjednávač a silná politická figura. Docela by to sedělo na Tonyho Blaira. Podporí Česko jeho kandidaturu?

To vám teď nemohu říci, ani to zatím nemáme vyříkané. Žádný členský stát v této fázi neříká, koho podporuje.

Francouzský prezident Nicolas Sarkozy ale jasně naznačuje, že podporuje Blaira.

Sarkozy naznačuje, ale nepřišel na tiskovou konferenci a nevytáhl z klobouku jméno kandidáta. Nic takového se zatím nestalo v žádné zemi, proto nemůžete předpokládat, že vám něco takového řeknu. Můžeme však potenciální kandidáty posuzovat třeba z hlediska toho, kdo by se nám jevil jako dobrý obhájce reformní ekonomické agendy v Evropě. Kdybychom si možné kandidáty rozdělili do dvou skupin, z nichž jedna bude mít znaménko plus a druhá minus, pak by podle mého soudu Tony Blair byl určitě v té první.

V souvislosti s chystanou volbou nového předsedy Evropské rady zaznělo i jméno Václava Havla. Asi to bylo myšlené spíše tak, že prezidentem by se měla stát silná osobnost Havlova typu, než že by někdo přímo navrhoval kandidaturu bývalého českého prezidenta. Neměli bychom ji však přece jen zvážit?

Nesmírně si Václava Havla vážím. Vykonal jak pro Česko, tak pro Evropu mnoho dobrého. Myslím, že v budoucnu může kdykoli pomoci nějakou radou, nebo i rozvířením intelektuální debaty. Otázkou je, zda by se on sám chtěl pustit do každodenního politického managementu na evropské úrovni. To je fyzicky velmi

náročná záležitost. Nevěřím, že by měl dnes Václav Havel chuť pustit se do něčeho takového.

Setkal jsem se s kritikou, že priority českého a předchozího francouzského předsednictví nejsou zcela v souladu. Někteří čeští europoslanci dokonce naznačují, že by se mohlo začít mluvit o by-passu - tedy o tom, že se Francouzi začnou spíše orientovat na Švédy, kteří budou předsedat ve druhé polovině roku 2009, a nás tak trochu přeskočí. Jaký je váš názor?

Myslím, že nic podobného nehrozí. Definovali jsme východiska k našim prioritám, která jsme rozeslali k debatě. V příštích dvou třech týdnech budeme v této debatě pokračovat ve výborech Poslanecké sněmovny i Senátu. O komentář jsme požádali české europoslance. Priority, které už nebudou pouhými východisky k prioritám, budeme mít nejdříve v létě. Paralelně přitom pracujeme s Francouzi a se Švédy na osmnáctiměsíčním programu tří po sobě jdoucích předsednictví. Pohybujeme se stejným směrem. Samozřejmě že my prosazujeme určité akcenty - stejně jako Švédové i Francouzi. Nepředpokládám ale, že by nastal nějaký fatální střet nebo by-passy. To je nesmysl.

Autor: Jan Žižka

www.ods.cz

**EUROPOSLANECKÝ KLUB ODS:
NEPODPOŘILI JSME REZOLUCI EP O EVROPSKÉ STRATEGII
VŮČI ROMŮM
(31.1.2008)**

V této jinak obecně formulované rezoluci je jako jediná země výslovně zmíněna Česká republika v souvislosti s problémem vepřina v Letech. Ve skutečnosti je vztah k romské menšině problémem komplexním a celoevropským, který se týká téměř všech členských zemí EU. Je proto nepřijatelné, aby v rozporu se skutečností byla v tomto ohledu demonstrativně pranýřována pouze jedna země. Takový přístup považujeme za kontraproduktivní, poškozující pověst ČR i poctivé snahy o řešení situace Romů.

Zároveň se předem ohrazujeme proti pokusům zneužít naše stanovisko k politickým útokům či obvinění z protiromských postojů. Nic z toho by nebylo pravdou. Pouze požadujeme, aby se všem členským zemím EU měřilo stejným metrem.

Ing. Jan Zahradil
předseda Klubu poslanců ODS v EP
vedoucí České národní delegace v EPP-ED

www.ods.cz

**EUROPOSLANECKÝ KLUB ODS:
NEPODPOŘILI JSME AKČNÍ PLÁN
PRO ENERGETICKOU ÚČINNOST: VYUŽITÍ MOŽNOSTÍ
(31.1.2008)**

Europoslanci zvolení za ODS při hlasování v Evropském parlamentu nepodpořili Akční plán pro energetickou účinnost: využití možností.

Dokument je ve vysvětlujícím prohlášení provázen ultimativními větami, které jsou nepřijatelné. Např.: "Svět má jen osm let na to, aby řešil problém globálního oteplování.", nebo: "Pokud teploty na celém světě stoupnou o více než 2 stupně Celsia oproti úrovni před industrializací, klimatické změny se pravděpodobně vymknou kontrole." Poslední formulace zcela ignoruje fakt, že klimatické změny dosud nikdy pod kontrolou lidstva nebyly.

V dokumentu se dále konstatuje, že "... k tomu, aby byl akční plán úspěšný, bude zapotřebí dalších 20 pracovníků." Jsme přesvědčeni o tom, že úspěšnost akčního plánu závisí na mnoha okolnostech, ale přijetí dalších administrativních pracovníků ji rozhodně zásadně neovlivní.

Česká verze dokumentu obsahuje řadu nepřesností a neodpovídá anglickému originálu. Přijímání dokumentů, u kterých je předem jasné, že zůstanou nesplněny, jen prohlubuje propast mezi voliči a politiky.

Europoslanci ODS z principu podporují opatření, která vedou ke zvýšení energetické účinnosti, a tím i k úsporám energie, potažmo k úsporám surovin a škodlivých emisí. Věříme však, že daleko účinnější cesta k dosažení vyšší energetické účinnosti vede přes tržní mechanismy, nikoliv přes politicky motivované kampaně založené na daňových deformacích a dalších regulačních opatřeních administrativního charakteru.

RNDr. Petr Duchoň
poslanec EP

www.ods.cz

**PROJEV PREMIÉRA MIRKA TOPOLÁNKA
NA ČESKO-RUMUNSKÉM
PODNIKATELSKÉM A INVESTIČNÍM FÓRU
(22.12.2008)**

Rumunsko je naším tradičním obchodním partnerem, a to již od časů první republiky. To je základ dobrých hospodářských vztahů, které samozřejmě dostaly nový impuls poté, co Rumunsko vstoupilo v roce 1993 do CEFTA a loni do Evropské unie. Dovolím si tu trochu příjemné aritmetiky. Mezi roky 2001 a 2006 vzrostla obchodní výměna mezi Rumunskem a Českem čtyřnásobně. A je reálný předpoklad, že za loňský rok přesáhl vzájemný obchod 1,5 miliardy eur.

Pro Českou republiku je dnes Rumunsko nejvýznamnějším ekonomickým partnerem v regionu jihovýchodní Evropy, dokonce před tak velkými zeměmi, jako jsou Turecko a Ukrajina. A to jak co se týká obchodu, tak českých investic. V Rumunsku se zlepšuje podnikatelské prostředí a s tím je spojeno posilování konkurence. Samozřejmě mě těší, že české firmy v této situaci zvyšují svůj zájem o rumunský trh a celkově zde již investovaly 500-600 milionů eur. Věřím, že investice do budoucna budou ještě více proudit oběma směry.

Jistě k tomu dopomůže i dnešní podpis protokolu o změně dohody o podpoře a vzájemné ochraně investic. V této souvislosti plně podporuji regionální mise českých podnikatelů do Rumunska, jako byly například ty loňské do Jasů a do Temešváru. Spolupráce mezi regiony je užitečná a má velký potenciál. Rumunsko jako země na východní hranici EU má blízko ke strategicky významným oblastem: západnímu Balkánu, Zakavkazsku, Střední Asii, Blízkému východu. České a rumunské firmy by měly umět využít této polohy Rumunska ke spolupráci na třetích trzích.

Obecně loňské připojení Rumunska ke společnému evropskému trhu je klíčovou událostí, která přináší obrovské rozšíření obchodních příležitostí. Česká republika zažila tento zlom před pěti lety a jsme připraveni podělit se s Rumunskem o naše zkušenosti. Zejména nabízím pomoc při čerpání prostředků ze strukturálních fondů EU. Jde o složitý administrativní proces, který v Česku stejně jako v Rumunsku přináší problémy, jež vám rádi pomůžeme analyzovat. Stejně tak bychom měli spolupracovat ohledně volného pohybu pracovních sil a služeb. Je v našem společném zájmu, coby nových zemí, bojovat o to, aby volný unijní trh byl skutečně volný. Aby se v praxi naplňovaly všechny čtyři základní svobody EU. Pro pořádek připomínám, že Česko uvolnilo svůj pracovní trh pro Rumunsko a Bulharsko okamžitě k jejich vstupu do Unie. Jde o princip, který považujeme za správný a sami ho důsledně dodržujeme. Na restrikcích, které omezují volný trh, nakonec prodělávají všichni. Nejen země jako Česko a Rumunsko, jejichž občané a firmy nemohou plně uplatnit svůj potenciál, ale i obyvatelé států, které tyto bariéry zavádějí a omezují tak zdravou konkurenci.

Když svůj projev stručně shrnu, postačí mi na to tři výrazy: společná tradice, společné zájmy, společná budoucnost. Můžeme těžit z našich dlouholetých vztahů. Z toho, že v EU máme na řadu věcí stejný názor. A můžeme věřit v další rozvoj hospodářské spolupráce našich zemí.

Obě vlády se vynasnaží, aby vám k vašemu podnikání připravily co nejlepší podmínky. Zbytek už je na vás.

www.vlada.cz

**MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH
VĚCÍ**

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K AKTUÁLNÍ SITUACI V KENI
(4.1.2008)**

MZV ČR se znepokojením sleduje aktuální vývoj v Keňské republice, kde v souvislosti s problematickým průběhem prosincových voleb dochází k násilnostem, žhářským útokům a rabování. MZV ČR své znepokojení vyjádřilo mj. podporou společného prohlášení členských států EU, které vyzývá všechny strany k zahájení dialogu a řešení situace vhodnými právními prostředky a v souladu s univerzálně uznávanými demokratickými principy. Toto prohlášení vyjadřuje lítost nad ztrátou životů, odsuzuje veškeré projevy násilí a vyzývá všechny zúčastněné strany k maximální zdrženlivosti.

MZV ČR děkuje všem občanům ČR a institucím za projevený zájem a obavy o životy lidí v této východoafrické republice. Solidární tlak české veřejnosti je v souladu s naším přáním nalézt rychlé politické a nenásilné řešení krizové situace v Keni. Jsme přesvědčeni, že právě společné působení členských států Evropské unie, které mají dostatečné ekonomické, bezpečnostní a politické nástroje, může ovlivnit situaci a dosáhnout pozitivního výsledku.

MZV

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K PŘEDČASNÝM PREZIDENTSKÝM VOLBÁM
V GRUZII
(9.1.2008)**

Předčasné prezidentské volby v Gruzii, konané 5. ledna 2008, byly významným testem demokracie a stability v Gruzii. Jednalo se o první skutečně kompetitivní volby, které umožnily gruzínskému lidu vyjádřit svou politickou vůli.

ČR se ztotožňuje s předběžným hodnocením mezinárodních pozorovatelů, vč. OBSE-ODIHR, že volby proběhly v zásadě v souladu s většinou závazků OBSE a Rady Evropy a mezinárodních standardů pro demokratické volby.

Česká republika zároveň vyzývá gruzínskou vládu, aby podnikla všechny nezbytné kroky k vyšetření neregulérností a odstranila nedostatky, identifikované mezinárodními pozorovateli. ČR současně vyzývá všechny politické subjekty, aby respektovaly volební výsledky a aby se konstruktivním a demokratickým způsobem zapojily do řešení aktuálních problémů země.

Česká republika i nadále vyjadřuje plnou podporu demokratizaci a euroatlantickému směřování Gruzie.

MZV

ČESKÁ ZAHRANIČNÍ AKTIVITA NA DALŠÍCH ÚROVNÍCH

**TISKOVÁ ZPRÁVA ČSSD
SPOLUPRÁCE MEZI VLÁDOU A OPOZIČNÍ ČSSD
V DOBĚ EVROPSKÉHO PŘEDSEDNICTVÍ
(15.1.2008)**

Na dnešním zasedání politického grémia ČSSD proběhlo jednání o možné spolupráci vlády ČR s opoziční Českou stranou sociálně demokratickou v době českého předsednictví EU s tím, že ČSSD bude prosazovat, aby:

1. návrhy obou stran posuzovali nejprve experti, a to po prezidentské volbě;
2. v případě, že tato expertní jednání proběhnou pozitivně tj. ukáže se, že může v této věci dojít mezi vládou a ČSSD k programové shodě, bude sociální demokracie ve věci českého předsednictví EU s vládou jednat bezprostředně po senátních a krajských volbách.

Předpokládáme, že tato jednání mohou být úspěšně ukončena během dvou až tří následujících týdnů. Připomínáme, že ČSSD v této otázce navrhla vládě jednání již před půl rokem.

www.cssd.cz

**TISKOVÁ ZPRÁVA ČSSD
MINISTR BURSÍK MÁ NA SVĚDOMÍ BLAMÁŽ ČR
PŘED CELOU EVROPOU
(30.1.2008)**

Evropská komise dne 23. ledna 2008 na mimořádném plenárním zasedání Evropského parlamentu představila klíčový legislativní balíček tohoto roku, o němž bude následně rozhodovat Evropský parlament. Jedná se o soubor opatření, která si kladou za cíl do roku 2020 snížit emise skleníkových plynů o 20 % oproti úrovni z roku 1990, zvýšit podíl obnovitelných zdrojů energií v EU v celkové spotřebě na 20 % a zvýšit energetickou účinnost v Evropě o 20 %. Jde o cíle, na nichž se dohodla Evropská rada v březnu minulého roku.

ČSSD se ústy svého stínového ministra životního prostředí Petra Petřílka domnívá, že přechod na nízkoemisní ekonomiku je nejen skvělou zprávou pro životní prostředí, ale představuje také velkou podnikatelskou příležitost i pro české firmy, významně přispěje k udržení zaměstnanosti v podmínkách konkurence asijských průmyslových výrobců, sníží naši energetickou závislost na dovozech z ciziny a v dlouhodobém horizontu umožní stabilizovat ceny energie.

Ministr Bursík a celá naše vláda je však nejspíš jiného názoru.

Jako ostudu ČR před ostatními členskými státy EU totiž lze chápat návrh, kterým si ČR v rámci tohoto balíčku stanovila cíle pro definování podílu využívání obnovitelných zdrojů energie do roku 2020 v rámci plánu EU. Zatímco klíčový legislativní balíček opatření pro členské státy EU počítá, mimo jiné, se zvýšením podílu obnovitelných zdrojů energií do roku 2020 v EU na 20 %, počítáno z čisté spotřeby energie, Bursík poslal za ČR do evropské komise návrh, který garantuje dosažení cíle pouze ve výši 13% podílu z „čisté“ spotřeby energie, přičemž již dnes dosahuje tento „čistý“ podíl využívání primárních energetických zdrojů v ČR cca 6,2 %. Aby bylo možné splnit deklarovaný evropský cíl, ostatní členské státy tak budou muset překračovat evropský průměr a dohánět propad způsobený ČR. Celkově deklarovaný cíl je přitom minimálně o zhruba 50 % nižší, než jsou prokazatelné reálné možnosti ČR. ČR si tedy mohla klidně stanovit národní cílů zhruba odpovídající evropskému cíli.

Evropská komise sice přijala tento ostudný návrh cíle pro ČR, který předložila česká vláda, ale lze očekávat silný protest ostatních členských států. Například Velká Británie, která na rozdíl od ČR již dnes podporuje využívání obnovitelných zdrojů energie velmi intenzivně, musí paradoxně své úsilí ještě zvýšit. Proč? Protože ČR, respektive ministr Bursík, se snaží švejkovským způsobem obalamutit EU a snaží se tvářit, že více dělat nemůžeme a že oněch 13 % je pro ČR maximum. Bohužel o méně ČR v roce 2020 vyrobí energie z obnovitelných zdrojů oproti celkovému schválenému cíli 20 %, o to více připadne na ostatní státy, které se budou pochopitelně bránit.

Zmíněný návrh cíle „ekologa“ Bursíka však neznamena pouze blamáž ve vztahu k EU. Jedná se i o podvod na naše tuzemské podnikatele, kteří měli zájem o rozvíjení podnikatelských aktivit v oblasti využívání obnovitelných zdrojů energie. Bursík svým

návrhem totiž, mimo jiné, říká, že vláda nemá žádný zájem na podporování využívání obnovitelných zdrojů energie, což v praxi znamená, že nebude ani podporovat vývoj nových technologií. Naše firmy tak do budoucna budou velice znevýhodněni oproti firmám v EU, které dostanou jak na vývoz, tak na podporu prodeje, nemalé finanční prostředky.

ČSSD proto vyzývá vládu, aby začala urychleně zavádět účinná opatření na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie, a to především v oblasti podpory využívání tepla z obnovitelných zdrojů. Doposud totiž vláda, v čele s ministrem průmyslu a obchodu, ale bohužel i za podpory ministra životního prostředí, pracuje spíše v opačném směru.

www.cssd.cz

**Přehled vedoucích zastupitelských úřadů České republiky
v zahraničí
ke dni 1.2.2008**

Místo Oficiální název země	J m é n o Funkce
VELVYSLANECTVÍ, STÁLÉ MISE (SM)	
Abú Dhabí Spojené arabské emiráty	JEŘÁBKOVÁ Věra JUDr. velvyslankyně
Abuja Nigerijská federativní republika <u>působnost:</u> Nigérie, Benin, Čad, Kamerun, Rovníková Guinea, Gabon	SIRO Jaroslav Mgr. velvyslanec
Addis Abeba Etiopská federativní demokratická republika <u>působnost:</u> Etiopie, Džibuti, Madagaskar, Komise Africké unie	DOBIÁŠ Zdeněk Ing. velvyslanec
Akkra Ghanská republika <u>působnost:</u> Ghana, Libérie, Togo, Sierra Leone, Pobřeží slonoviny, Burkina Faso, Niger, Gambie, Guinea, Guinea-Bissau, Kapverdy	KŘENEK Miroslav Ing. velvyslanec
Alžír Alžírská demokratická a lidová republika <u>působnost:</u> Alžír, Mali	ŠARAPATKA Milan Ing. velvyslanec
Ammán Jordánské hášimovské království	HOLOUBKOVÁ Ivana RNDr. velvyslankyně
Ankara Turecká republika	FILIPI Eva PhDr. velvyslankyně
Astana Republika Kazachstán <u>působnost:</u> Kazachstán, Kyrgyzstán	DANEŠOVÁ Světoslava PhDr. pověřena řízením
Atény Řecká republika	MOTTLOVÁ Hana Mgr. velvyslankyně
Bagdád Irácká republika	VOZNICA Petr Doc. Ing., CSc. velvyslanec

Bangkok Thajské království	HOTĚK Ivan Ing. velvyslanec
Bejrút Libanonská republika	ČÍŽEK Jan JUDr. velvyslanec
Bělehrad Republika Srbsko <u>působnost:</u> Srbsko, Černá Hora	JESTŘÁB Ivan Mgr. velvyslanec
Berlín Spolková republika Německo	JINDRÁK Rudolf JUDr. velvyslanec
Bern Švýcarská konfederace	
Bogotá Kolumbijská republika <u>působnost:</u> Kolumbie, Ekvádor	KREJČÍ Zdeněk Ing. Mgr. velvyslanec
Brasília Brazilská federativní republika	
Bratislava Slovenská republika	GALUŠKA Vladimír JUDr. velvyslanec
Brusel Belgické království	MÜLLER Vladimír PhDr. velvyslanec
Brusel SZ při EU Evropská unie	VICENOVÁ Milena MVDr. velvyslankyně
Brusel Stálá delegace NATO	FÜLE Štefan Mgr. velvyslanec
Budapešť Maďarská republika	PLÍŠEK Jaromír Ing. velvyslanec
Buenos Aires Argentinská republika <u>působnost:</u> Argentina, Paraguay	ZAJAC Štěpán PhDr. velvyslanec
Bukurešť Rumunsko	DOKLÁDAL Petr PhDr. velvyslanec

Canberra Australský svaz <u>působnost:</u> Austrálie, Nový Zéland, Fidži, Samoa, Šalomounovy ostrovy, Vanuatu, Tonga	CHMIEL Juraj PhDr., CSc. velvyslanec
Caracas Venezuelská republika <u>působnost:</u> Venezuela, Dominikánská republika, Grenada, Barbados, Guayana, Trinidad a Tobago, Surinam, Jamajka, Antigua a Barbuda, Dominické společenství, Haiti, Svatá Lucie, Svatý Kryštof a Nevis, Svatý Vincenc a Grenadiny	JIRÁNEK Jiří RNDr., CSc. velvyslanec
Damašek Syrská arabská republika	ULIČNÝ Tomáš Mgr. velvyslanec
Dillí Indická republika <u>působnost:</u> Indie, Bangladéš, Maledivy, Nepál, Srí Lanka	KMONÍČEK Hynek PaedDr. velvyslanec
Dublin Irsko	HAVLAS Josef RNDr. velvyslanec
Haag Nizozemské království	MAREŠ Petr PhDr. velvyslanec
Hanoj Vietnamská socialistická republika	ŽDÁREK Ivo JUDr. velvyslanec
Harare Zimbabwská republika <u>působnost:</u> Zimbabwe, Malawi, Mosambik, Zambie,	JÍLEK Václav Mgr. velvyslanec
Havana Kubánská republika, <i>Bahamské společenství (mimoř. a zplnomoc. velvyslanec)</i>	KORSELT Vít Ing. chargé d'affaires
Helsinky Finská republika	KOTZY Vladimír Ing. velvyslanec
Islámábád Pákistánská islámská republika	LANGER Alexandr Mgr. velvyslanec
Jakarta Indonéská republika <u>působnost:</u> Indonésie, Brunej Darussalam, Východní Timor	ŘEZÁČ Pavel JUDr. velvyslanec
Kábul Islámská republika Afghánistán	VELACH Filip Ing. pověřen řízením

Káhira Egyptská arabská republika <u>působnost:</u> Egypt, Sudán	STAŠEK Miloslav Ing. velvyslanec
Kinshasa Konžská demokratická republika	FILIPENSKÝ Jan RNDr. velvyslanec
Kišiněv Moldavská republika	KYPR Petr Ing. velvyslanec
Kodaň Dánské království	JANČÁREK Ivan JUDr. velvyslanec
Kuala Lumpur Malajsie <u>působnost:</u> Malajsie, Tuvalu	HUŇÁTOVÁ Dana Ing. velvyslankyně
Kuvajt Stát Kuvajt <u>působnost:</u> Kuvajt, Katar	BLAŽEK Antonín PhDr. velvyslanec
Kyjev Ukrajina	BAŠTA Jaroslav velvyslanec
Lima Peruánská republika <u>působnost:</u> Peru, Bolívie	ZEMANOVÁ Věra PhDr. velvyslankyně
Lisabon Portugalská republika	ŠKEŘÍK Ladislav Mgr. velvyslanec
Londýn Spojené království Velké Británie a Severního Irska	WINKLER Jan JUDr. velvyslanec
Luanda Angolská republika, Demokratická republika Svatého Tomáše a Princova ostrova	VÁLKY Vladimír Ing. velvyslanec
Lublaň Republika Slovinsko	HLAVSOVÁ Ivana Ing. velvyslankyně
Lucemburk Lucemburské velkovévodství	LUKEŠOVÁ Kateřina PhDr. velvyslankyně
Madrid Španělské království	KOŠATKA Martin RNDr. velvyslanec
Manila Filipínská republika <u>působnost:</u> Filipíny, Palau, Mikronésie, Nauru	LUDVA Jaroslav Ing. velvyslanec

Mexiko Spojené státy mexické <u>působnost:</u> Mexiko, Guatemala	HAVLÍK Jiří Ing. velvyslanec
Minsk Běloruská republika	RUML Vladimír Ing. chargé d'affaires
Montevideo Uruguayská východní republika	STIEGLER Petr Ing. velvyslanec
Moskva Ruská federace <u>působnost:</u> Rusko, Turkménistán	KOSTELKA Miroslav Ing. velvyslanec
Nairobi Keňská republika <u>působnost:</u> Keňa, Burundi, Komory, Rwanda, Seychely, Tanzanie, Uganda, Eritrea, UNEP, UNCHS	
New York SM Organizace spojených národů	PALOUŠ Martin RNDr. velvyslanec
Nikósie Kyperská republika	BONDY Jan Ing. velvyslanec
Oslo Norské království <u>působnost:</u> Norsko, Island	NOVÝ Luboš JUDr. velvyslanec
Ottawa Kanada	VOŠALÍK Pavel JUDr. velvyslanec
Paříž Francouzská republika	FISCHER Pavel velvyslanec
Paříž SM při OECD Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD)	DYBA Karel Doc. Ing. velvyslanec
Paříž SM při UNESCO Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu	JANYŠKA Petr PhDr. Stálý představitel ČR při UNESCO
Peking Čínská lidová republika	GREPL Vítězslav PhDr. velvyslanec
Pchjongjang Korejská lidově demokratická republika	TOMČO Martin Mgr. velvyslanec

Pretoria Jihoafrická republika <u>působnost:</u> JAR, Botswana, Lesotho, Mauricius, Namibie, Svazijsko	POHL Martin Ing. velvyslanec
Rabat Marocké království <u>působnost:</u> Maroko, Mauritánie, Senegal	BUŘIL Tomáš MUDr. velvyslanec
Riga Lotyšská republika	PŠTROSS Tomáš PhDr. velvyslanec
Rijád Království Saúdské Arábie <u>působnost:</u> Saúdská Arábie, Bahrajn, Omán	JUNEK Jindřich Ing. velvyslanec
Řím Italská republika <u>působnost:</u> Itálie, Malta	ZAVÁZAL Vladimír RNDr., CSc. velvyslanec
Sanáa Jemenská republika	ŽILKA Václav Ing. pověřen řízením
Santiago de Chile Chilská republika	
San José Kostarická republika <u>působnost:</u> Kostarika, Honduras, Nikaragua, Panama, Salvador, Belize	JAKOBEC Milan Mgr. velvyslanec
Sarajevo Bosna a Hercegovina	KUDĚLA Jiří PhDr. velvyslanec
Singapur Singapurská republika	ZAHRADNÍČEK Luděk RNDr. chargé d'affaires
Skopje Republika Makedonie	
Sofie Bulharská republika	KLEPETKO Martin Mgr. velvyslanec
Soul Korejská republika	SMETÁNKA Tomáš PhDr. velvyslanec
Stockholm Švédské království	KÁRA Jan RNDr., CSc. velvyslanec

Štrasburk SM Rada Evropy	SVOBODA Pavel doc. JUDr. velvyslanec
Tallinn Estonská republika	LEXA Miloš Ing. velvyslanec
Taškent <u>působnost:</u> Uzbekistán, Tádžikistán	FOJTÍK Aleš Ing. velvyslanec
Tbilisi Gruzie <u>působnost:</u> Gruzie, Arménie, Ázerbájdžán	VRABEC Jozef velvyslanec
Teherán Íránská islámská republika	KOUŘIL Jan Ing. pověřen řízením
Tel Aviv Stát Izrael	ŽANTOVSKÝ Michael velvyslanec
Tirana Albánská republika	FIALKOVÁ Markéta Mgr. velvyslankyně
Tokio Japonsko	NOVOTNÝ Jaromír Ing. velvyslanec
Tripolis Libyjská arabská lidová socialistická džamahírije	ŠTRAUCH Dušan Ing. velvyslanec
Tunis Tuniská republika	PŘÍVRATSKÝ Jaromír Ing. velvyslanec
Ulánbátar Mongolsko	NEKVASIL Jiří Ing. velvyslanec
Varšava Polská republika	KOPECKÝ Bedřich JUDr. velvyslanec
Vatikán Svatý stolec <u>působnost:</u> Svatý Stolec, Suverénní řád maltézských rytířů, San Marino	JAJTNER Pavel Ing. velvyslanec
Vídeň Rakouská republika	KOUKAL Jan RNDr., CSc. velvyslanec
Vídeň SM Úřadovna OSN, OBSE a další mezinárodní	POČUCH Ivan Ing. velvyslanec

organizace ve Vídni

Vilnius
Litevská republika

BUCHTA Alois Ing.
velvyslanec

Washington
Spojené státy americké

KOLÁŘ Petr PhDr.
velvyslanec

Záhřeb
Chorvatská republika

KÜHNL Karel JUDr.
velvyslanec

Ženeva SM
Úřadovna OSN a ostatní mezinárodní organizace
se sídlem v Ženevě

HUSÁK Tomáš Ing.
velvyslanec

STYČNÝ ÚŘAD

Ramalláh
Stát Palestina

ŽIGOVÁ Eliška PhDr.
vedoucí styčného úřadu

STYČNÁ KANCELÁŘ

Priština
Republika Srbsko

HŘEBÍČKOVÁ Janina PhDr.
vedoucí styčné kanceláře

GENERÁLNÍ KONZULÁT

Bonn
Spolková republika Německo

HLOBIL Josef Ing.
generální konzul

Doněck
Ukrajina

MURGAŠ Antonín Ing.
generální konzul

Drážďany
Spolková republika Německo

PODIVÍNSKÝ Tomáš Mgr.
generální konzul

Hongkong
Čínská lidová republika

HYKL Rudolf Ing.
generální konzul

Chicago
Spojené státy americké

SKOLIL Marek
generální konzul

Istanbul
Turecká republika

ŠTĚPÁNEK František Ing.
generální konzul

Jekatěrinburg
Ruská federace

CHARANZA Karel Ing.
generální konzul

Kapské Město Jihoafrická republika	PERNICKÝ Tomáš Ing. generální konzul
Katovice Polská republika	MAZÁNEK Bohumil generální konzul
Los Angeles Spojené státy americké	KUMERMANN Daniel generální konzul
Lvov Ukrajina	HRADIL Ladislav JUDr. generální konzul
Miláno Italská republika	BERAN Karel Ing. generální konzul
Mnichov Spolková republika Německo	BORŮVKA Karel Mgr. generální konzul
Montreal Kanada	JAREŠOVÁ Viera JUDr. generální konzulka
Mumbai Indická republika	DRDÁKOVÁ Eva Ing. generální konzulka
New York Spojené státy americké	KAISEROVÁ Halka PhDr. generální konzulka
Sankt Peterburg Ruská federace	BARTOŠ Lubor Ing. generální konzul
Sao Paulo Brazilská federativní republika	KÁZECKÝ Stanislav Mgr. generální konzul
Sydney Australský svaz	KOLÁŘ Vít Mgr. generální konzul
Šanghaj Čínská lidová republika	HUPCEJ Milan generální konzul
Toronto Kanada	KRPAČ Richard Mgr. generální konzul
ČESKÁ EKONOMICKÁ A KULTURNÍ KANCELÁŘ Taipei Tchaj-wan (Čína)	DOLEČEK Jaroslav Ing. vedoucí ČEKK

Zdroj: Personální odbor MZV ČR

Obsah:

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY	1
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY POSLANECKÁ SNĚMOVNA	8
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY SENÁT	14
VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY	17
MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ	37
ČESKÁ ZAHRANIČNÍ AKTIVITA NA DALŠÍCH ÚROVNÍCH	40
SEZNAM VEDOUCÍCH ZASTUPITELSKÝCH ÚŘADŮ ČR V ZAHRANIČÍ K 1. 2. 2008	44

Není-li u jednotlivých příspěvků uvedeno jinak, bylo použito informací ze zdrojů ČTK

ISSN 1210-5600

Zahraniční politika České republiky – Dokumenty.
Vydává odbor zpracování informací
Ministerstva zahraničních věcí ČR, Praha.
Odpovědný redaktor PhDr. Vladimír Chaloupka